

३८

संस्कृत

प्रायशिक

॥ वेदान्तस्त्वयां साधित्यम् ॥

प्रायशिकवृत्त
चारत.

४८

६०

३९८/पा. ३३ (३३)

श्रीलक्ष्मीनारायणोविजयते प्रस्तुतिविदति विश्वमुपचितविविधदुरि
 तावत्तीमंकीमसमनसः प्रश्नाधिकृपठितकृपयनिगमागम ~~कृष्ण~~^{पुरा}
 णादिवच्चसअश्रुतसमीचीननयनिवंधाअप्रितप्रमाणावगत स्वाभ्यावैकृ
 भगवद्व्याप्त्यपत्तायप्रान्तप्रान्ततांतिमयुगतत्त्वचित्तकाः कूपोदरसंभव
 कूर्मसंउक्तमानिर्विस्त्रेष्ट्रेष्ट्राक्तमन्तप्रस्त्रहरुषविद्वेमुख्य
 मुषितहर्विनाः सुदर्शनादिधार्णोविमन्यता तत्त्वाद्दिर्घतेषु सततांवि
 प्रतिंगतायेष्ट्युः समस्तजनां तान्त्रिकामनिर्विध
 बृहस्पेत्लक्ष्मनापरिणते प्रहर्याद्यत्तु ॥३॥ श्रुत्यास्त्यापुराणोनसे
 तिहसेनगम्यते वच्चरात्रेणविप्राणातप्रकारिधारणं ॥२॥ तथाहि तस्य
 क्रोक्तिनं श्रोतस्मान्तर्कूर्मधिकारनिर्वाचतेसति भगवदराधताधिकार
 निर्वहकं । तदुक्तं पाप्ने । प्रत्यक्षं विभृत्यात्रचक्रं द्वाखं च शुजन्तर्लयोः ॥ श्रोतस्मा
 नीदितिधर्थं मन्त्रसि ध्येतयैवव्य ॥ हरे पूजाधिकारम् च द्वार्धार्थविधानतदृते
 नवउक्तपुराणस्य वेष्ट्यावप्यक्षपातिक्राक्तं द्वार्धपते । महाभारते भीष्मपर्व
 णिं ब्राह्मणोऽद्विविष्येव इपेः श्वरहृष्टेश्वरकृतलक्षणोः अर्द्धनीयश्वरसेष्वश्व
 विद्युत्तमैत्वक्त्वं भिरुलिकृतलक्षणलक्ष्यत्वं कृतस्य भगवदराधतां ग

(2)

१ लप्रतिपादनात् ॥ नच्यक्ललक्षणस्मेवानिर्णतिप्रतिवाच्यं ॥ सात्पतविधिस्मा
 स्यायगीतसंकर्षणेनयश्चिनिपांचरात्रोक्तविधिनान्नगवदाराधनस्मारणेन
 क्ललक्षणात्यस्वरूपनिर्णयस्यसुशाकत्यात् ॥ नचेत्तिहासक्लव्यपोराणिक
 त्योर्यथाकथंचिसंभवेपिनवेदिक्तविधिवाच्यं ॥ पवित्रतोवितत्वलिङ्ग
 स्पतेप्रभुर्गान्नाणिपरियेषिविश्वतः अतस्तत्तुनुतदासोऽनुतेष्टतात्तेर
 द्वहंतस्तत्तमासतेति ॥ यजुरारप्यकेप्रथमप्रपाठकेचरणं पवित्रंवित
 तंयेनप्रतखरनिदुष्टुताति ॥ तेनपवित्रेणाद्युषेनपूताः आतिपाप्नानमरा
 तिंतरेसः ॥ तेक्ष्यद्वारमर्चिस्तदपवित्रेणातिष्ठानमानंमहस्तृ
 अस्तस्यधारवृधादोहन्नानंच एव तोक्तेषुषितान्तर्धातुशतिक्षाठद्वे
 एषिर्वयमुरुक्तस्यचिह्नेनवित्ता ॥ तु अस्तमवेसरस्थर्वणिपवित्रमित्य
 निः वै सहस्त्रारोनेनिः नेमिनातस्तत्तुब्रूमणः सायुज्यसलोक
 तासामेति इसाद्युतिभिस्तस्तत्तुब्रूमणः सायुज्यसायुज्यसलोकतासा
 प्रोत्ति चक्राकविधानात् ॥ नच्यवित्रत्तदेवन्यनविनियुक्तत्वेनामप
 रत्तद्वाराएषिर्वयमिसादेष्यलत्वेनविश्वसनीयत्वान्तेवेदिक्तविधिवर्त
 तिवाच्यं ॥ पवित्रंत्तदेवनेकस्त्वलविनियोगद्यश्रीपांचरात्रेप्रमुक्ताणेच ॥ १

सुदर्शनविषयेविनियोगदर्शनात्। सुदर्शनपरत्येकमुख्यतयासंस्कृ
 त्वा॥ एषिर्विनियादेवित्तसेवियज्ञोपवीतादिमंत्रवद्विज्ञसनीयवसिष्ठः
 नचनिरुक्तश्रुतीनांमन्त्ररूपतयामन्त्रस्वतया विधिप्रथयादर्शनास्त्रनवि
 धायकलमितिवाच्चं॥ मन्त्रत्वेषियसंलायकविज्ञत्वानालभेतेयादिवद्विवि
 धिप्रथयाभावेषितुपरिहृदेवस्याधारयतीयादिवद्विधायकलसंभवात्
 नचपुराणादोत्प्रचक्रांकननिषधदर्शनात् क्षयंतप्तमुद्गाधारणकर्त्तव्यमि
 तिवाच्चंताद्वापुराणादेवजसतामसतयाविराघिकरणन्यायेनवाधि
 तत्वात्॥ विधायकवचनानामृपस्त्रवत्तयाचक्षादिः स्मृतिः पशुपूजादिकं
 सर्वगत्वेषकरणादिकं॥ अंकूयच्छं चक्रांनामकुर्मच्छवेषाव॥ जात
 कर्मणिवाकुर्मच्छिलोपनयनपवात्पदाध्ययनकौलवाचकूचिहृविधान
 तद्विती॥ अयमेवार्थमास्त्वेऽन्यत्रपियमव्याज्ञार्जुनसंवादेस्पृष्ठः॥ मन्त्रांकित
 तदेहोयेमत्रज्ञेषुविदुलैभः नेवाप्नोतिवर्णस्योरप्याज्ञानं गवनर
 नान्यदेवनमस्कूर्मान्नान्यदेवं लिपिशेष्येत्॥ नान्यप्रसादमारोहेन्नान्यदा
 यतनंविद्वेत्॥ चक्रांकितसदान्तिष्ठन्मद्वत्तः पांडुनंहनेति॥ एवं चक्रादिधार
 णान्मद्युवदाख्याभावः श्रीविष्णुत्वेविनरक्षप्रस्तावेष्ट्रोत्तं चक्रादिधारणपुरां

(3)

परसंबंधवेदनं॥ पात्रिवद्यनिमित्तं हिष्पलयादिविभूषणं॥ एवं भारत सास्तया स
 वैश्विष्टगहीते ग्रहास पुराण समुच्चये द्वा त्रिंशो ध्याये क्षत्रि वंडरी कारव्याने केचि
 चक्रां किता सत्त्वं प्राणि नः पुण्यदर्शनाः॥ विचरंति पथं कामं पुण्यतीर्थ
 प्रज्ञं सत इत्यादि॥ पात्रे धारये द्विष्णुभक्तस्तुचक्रं वा होतुदुष्टिठेः॥ या
 मेतुशंखराजानं धारये द्विष्णुम् सुयात् वासने यां किंतो विद्वान् वासुदेव समात्रपेत्
 भाष्मन्त्रिसमाख्याय ब्रह्मलोकं प्रयत्यतो साधुनि श्रीपांचरणेच। तपुचक्राक
 नविधाय वचना निबद्धनि संस्कृते व। न च श्रीपांचरण त्यन्तं प्रामाण्याति वाच्यं॥
 श्रीनहा भारते मोक्षधर्मे इदं त् दं च कुवेदसमन्वितं॥ सांख्ययोग
 छतांते न पंचरात्रानुकूल्युत्तमं॥ इदं दं च कुवेदसमन्वितं॥ कृत्युद्देश
 मभिर्जुष्टमधर्वं गिरसे स्तधा अं विद्वान् एतदेवा तु द्वासननिहितश्री
 पांचरात्रस्यनिरतिद्वाय प्रमाणयेत्प्रतिपादनात् द्वातापि कविसम्प्रतित
 मेध्यायेस्ताख्यंयोगं पंचरात्रमित्यारभ्यं पंचरात्रस्यकृत्यस्यवक्त्रं न रा
 यणः स्वयं॥ पंचरात्रविद्यायेत्प्रथात्रमपरान्तपा॥ एकं तत्राद्योपगतारहे
 हरिं प्रविद्वाति वै इति श्रीपांचरात्रप्रक्रियाविद्यामेकाति लूमभिद्वापत्ता
 मेवंगवताप्यभिधानाच्च पञ्चभारते उपादेयत्वेन प्रातिपादित् पंचरात्रतद्वा
 द्वितीयकेन चिरकल्पितं॥ संस्कृते तु न वेता स्मितद्वास्त्रमेतत् रसनातने॥ २

3A)

सा

अंतर्धास्यजित्तोकेस्मिन्नैतद्वकथितंमनेसुपरिचरस्यराज्ञोनंतरमेवतस्यलु
 सत्यकथनादितितत्तवसाहसमेव॥यस्माकुर्स्मा च्छ्रेकमेवश्वोकंश्रुतवतःसम
 ग्रेवरायणीयोपाख्यानानवत्तोकनक्तत्॥भारते मोक्षपर्मेनारायणीयोपाख्या
 ने॥अहोद्येकांजिनः सर्वानुप्रीणातिभगवानुहीरेश्यादिनायुर्विस्तरेणोप
 हिष्टवंचरान्नोपाख्यानेप्रत्रियानुवादपर्यकंकैवेष्वधर्मः कथितोदेवेनक्ति
 यापिवा॥एवकांतिनांचकाचर्याकृदूचादिनाविज्ञाइति जनमेजयेनपृष्ठस्यवै
 शंपायनस्यवचनेनसमुपेष्टश्चनीकेवुकुरपत्रिवयोर्निधे॥अर्जुनेविननस्त्रे
 चगीताभगवतास्वयमिति॥भगवत् एवत्तरप्रवर्तकत्वेतिमाजेनगीतामांपांच
 खात्रैकार्थ्यप्रकाश्यएतदर्थम् लाज्ञवैष्टः पार्थेननारदइयादिनावार्थ
 प्रतिभारदोक्षिमुखेनयदानीन्मा नामयणमुखोउत्त्रियारभ्यत
 धर्मप्रवत्तिपरंपराकथनेन धर्मेन तोक्षिष्ठावत्तेनामनामलेनिब्रह्मा
 पांप्रतिरुद्रिवचनमुक्ता।धर्माग्रमसजग्राहसरहस्यससंगहं॥उत्तारण्य
 केनसहितंनारायणमुखोद्वत्॥ततोहिसात्वतोधर्मेऽप्याप्यत्तोक्तानव
 स्थितः॥तेनेवाधेनधर्मेणब्रह्मालोकविसर्गकृत्॥पूजयामासदेवेदां
 हरिनारायणंविभुमियादिनाश्चौपंचरात्रधर्मेष्टद्वाविर्जीवस्त्रिभावानु
 पन्यस्य पदिदंसप्तमंजन्मपमज्ज्वलणोन्प॥तत्रेवधर्मः कथितःस्वयं

३

(५)

नारायणेनह ॥३॥ पितामहायत्रुधाययुगादोलोककाश्चिण ॥ पिता
 महश्वदक्षायधर्ममेतंपुराददौ ॥ ततोऽज्ञे एतेदोहित्रेप्रादाद्धज्ञोन्पो
 त्तम ॥ आदियेसवि तुज्ये एविवस्वान् जग्हेततः ॥ त्रेतायुगादोचत
 तोविवस्वान् मनवेददो ॥ मनुश्वलोकभूसर्वसुतायेष्वाकवेददो ॥
 इष्वाकुना-चकथितेभ्यायप्लोवानवस्थितः ॥ यतीनांचापियोधर्मः
 सतेष्वर्वेन्पोत्तम ॥ कथितोहरिगोत्तसुमासविधिकात्प्रितिइतिवत्
 मानपाम्रकल्पीयप्रवृत्तिपरंपरोपयत्तेन इस्मविवस्यते योगंप्रोक्तवानह
 मययंविवस्वान्मनवेप्राह ॥ अवेष्वीदित्युक्तंगीतार्थपरंपरो
 स्मारकेणसूचितं ॥ पूर्वकृतीतेव उटतरमुक्ता ॥ गमिष्वतिक्षयांतेव
 पुनर्नशियग्नेनपेतितिरोभाय-य ॥ यत्क्षमित्वद्दृष्टिपते ॥ नहिपार्थसम
 येतुपरिचरोवसुरातिष्ठत् नवापाथदिनतरभावीयेनपार्थकालेभविष्य
 त्तयन्ति ईष्टस्तिरोभावोवसुराजकालायवहितानंतरभावीस्यात् ॥
 अतःसंस्तितेनुन्येतस्मिन् इतिनायहितानंतर्यमुच्यते अपिलुक्षयो
 तभाविपंचरा-ननिरोभावस्यवसुकालानंतर्यमात्रमवलंब्यतच्छधर्म
 ष्टजनश्चयेकालेनायंधर्मोविनिष्टवद्यसेत्यमेस्तुपैमुच्यते ॥ यद्वात्प ३

(५८)

रिचेरपरंलोकं गतेतसरंपराविछिद्यतेतन्मात्रपरंसंस्थितेतिवचनं नतु
 परंपरांतरविछेदपरमपितदनंतरमपिपरपरातराणासूत्रस्यानुपयदम्
 ववक्ष्यमाणत्यात् ॥ कथ्यतेवत्त्रेवर्णोपरंपराविशेषः राजोपरिचरोनामेया ॥
 रभ्यसात्यतंविधिभास्त्वापप्राकृस्त्वयसुखनिस्तत्पूजयामासदेवेत्त्रामिति ॥
 अथवास्त्रूपरिचरानंतरंकंचिकालैसूत्रोकेपूर्वदेवतास्त्रविछेदस्त्रधापि
 नदोषः पुनर्नारदपरंपरया श्रूतेवप्रयत्निसंस्कारदनारदस्त्रवेत्त्रास्त्रस्या
 वागतिः साक्षात् भगवत्तरुच्यते ॥ नारदेन तु प्राप्तश्वसनहृष्यः
 ससंग्रहः एवधर्मेऽजग्नाथ ॥ नारदेन त्रायणान्तपेत्त्रिः ॥ तथामध्येष्विप्रा
 प्यव्येतमहाद्विषयं नारदेभगवत्तात् ॥ नारदेन द्विषयं गतस्य नारदस्य नारय
 णं अदृष्टवतः पश्चात् तदीयस्ते ॥ न प्रसक्षाविषयभूतेन भगवत्ताऽमे
 त्यनिंद्रियाहारामद्भूताश्चिंद्रवस्तः ॥ एकाग्राश्चिंतयेयुर्मामियादिनावि
 स्तरेण यंवरात्रप्रक्रियोपदेशांउच्यते ॥ नारदमुख्यात्प्रदत्तिश्च तत्रैवोच्य
 ते ॥ नारयणमुखेऽद्वितेन नारदेश्चावयेषु न उत्याश्च्यममचाविष्णातात्क
 थमासर्वांतनुः ॥ ततो मयापिश्च वाच कान्तितत्वभारत ॥ सुरेवामुनिभिर्या
 पिपुराणं वैरिदंश्रुतं सर्वेतत्प्रभानं पूजयंति समन्वयः ॥ वदापायन
 श्रुतेन द्वारव्यानपरंधर्मरात् ॥ जन्मेजयः भ्रातरश्चस्य तेसर्वेनारायण

परंभवत् ॥ तत्रैव स्तुलां तरेषि वाचरा अप्यकुरुतु क्षाएवं सभग्वान् रुमाते
 गुरुमन्मधिर्दीपते ॥ कथयामासधर्मोऽप्यरजेत्त्रौ जो च मः ॥ कर्षीणालनि
 धोराजन् श्टष्ट्यतो क्षणातीष्यमोः ॥ तस्या प्रकृष्ट्यप्यसुवर्णनारदः सुभहात
 पादेवं परस्कं ब्रह्मश्वेतचंद्रान्मच्युतम् पूज्यते कान्तिनो यांतिनारायणाप
 रायणाइति तत्रैवाग्रेषि एवंते कथितो धर्माः सावतः कृत्वा नंदन ॥ कुरुष्ट्वा नंद
 यान्यायं यदिश्चक्रो षिभागत ॥ एवं हिसमैषागोनारदो तुरवेसमध्य
 चेतानां यतीनां च द्येकात्मगतिमयोः ॥ यास्त्रिवाक्ययत्रीयाधर्मपुनः
 यधीमते ॥ सएवायं मूर्धातु भगवत्यातः प्रस्तुतो गुरुरेत्युक्तः ॥ अत
 उपरिच्च रादनं तरं नारदेन ॥ वर्तते ॥ प्रामाणिकं अतएवेतस्यलोके
 नारदं पंचरात्रमिति प्रसिद्धिः ॥ क्षेत्रयुपरिच्च रानं तरमेव शास्त्रविलोप
 स्तुहित इनं तारकालिकेयुधिष्ठिरजन्मजपदातनुषीष्मप्रस्तुतिभिः ॥
 यंतदनुष्टानं तेषामनुष्टानं द्युक्तवचने षुस्तुटं ॥ अपि च दत्तोरनं तरं
 शास्त्रविलोपेशं करभास्करादि भाष्य छाराणां वसेऽसुंतमनं तर्ताविदि
 नां कथं तदर्थे पन्नासः ॥ उपन्यस्तश्चत्रैरर्थं उपस्यसंभवाधिकरणे ॥
 अतः संस्कृते त्रिस्यस्पूर्वकरावार्थः ॥ किंच क्षणाद्वैषायनं यासंविदि ४

नारायणं प्रभुं "को धन्यो भुवि भेत्रै यमहा भारत कृष्ण मेत् ॥ वेदानध्या-
य यामासमहा भारत व्यंवमानि यादिविष्णुपुराण वचनात् धर्मे
चार्थकामेच मोक्षे च भरत वर्षभ ॥ यहि हस्ति तदन्यव्रयन्लेहास्ति न
तत् कवित् इसादिभारत वचनाच्च साक्षात् भगवत् प्रोत्कृपांचम
रूपवेदस्त्वभारत प्रतिपाद्य पाच रात्रै धर्मस्य परमप्रामाणिकला-
त् ॥ श्रुतिस्तज्जिभारतादिविष्णुतयाऽस्य पुराणनिंदावचनानां सा-
मान्यन्यायेन बाधितव्यात् ॥ नहि निर्दितम्यायेन प्रसुतदेवतां तर-
स्तुतो तासर्पीत् ॥ तपृच्छकां वन्धमे स्यनिंदायां तासर्पीभावाच्च ॥ प
रमपुण्य वाराणसीक्षेत्रे निवसतः कुंठलगोलकांशीनामयं धर्म
इतिकेवलं मत्सरावेशोनप्रलयतः ॥ जहाँकिं नविद्वीर्यते ॥ यन्तु कं
ठलगनलुलसौ न लिनास्तमाला इति भगवत् चिह्नधारणवच्य
नस्य यज्ञेयेलिंगिनः सवनिक्षत्रकाटे धर्मविदियादिनाविरोध
इति जन्मतत्रलिंगिश्च द्वेन कंठे निवस्त्रिवलिंगनामाराध्यादीनं
ग्रहणात् ॥ अस्तु याचिह्नधारिमात्रपरतनुसामान्यवचनं श्रुतिस्त
तिविहितगवत् चिह्नधारियति रिस्तविषयमेव ॥ सामान्यनिषेद

(5A)

प स्य विहितव्यलिर्स्त्रुष्टिष्पयत्यात् ॥ अन्यधालिंगद्वेन सर्वचिह्नग
 हण्डिश्वायशोपवीतादि चिह्नधारिणां भस्मत्रिपुंडादि चिह्नधा
 रिणां च वर्जनीयत्वं प्रसंगात् ॥ किंच विष्णुपुराणे ततीयेऽद्विकाद
 शाख्यादे ॥ पंचरात्रं विधानता ॥ येच विष्णुपरायणः ॥ विष्णुरूपधरो
 द्योते विष्णुमेव समाधितः ॥ एते सर्वे यत्किञ्चिथयः पूज्यावेस्यावकात्त
 काः इति पंचरात्रोत्तरविष्णु चिह्नाणां सार्वकालिकातीव पूज्य
 त्वेतके सद्विशेषाद्युक्तपुराणवचनस्य वाघ्नेयेन देवतां लरुलिंगिप
 रत्वमेव ॥ एवं सति कश्चन कामारात्तरयोद्विजः काङ्गीस्त्वः प्रथ
 मलस्वपोत्रं चक्रं किंतंकारयित्वा पश्चात् धर्मस्त्रयत्वं निहितं उहु
 या भित्तिन्यायेन तत्त्वावबोधात् पंडितकल्पिवाच्च केवलं द्वेषावे
 शेषोननिर्णयमकल्पात् स्य प्रायश्चित्तं हेमाद्रिनिर्णयमवलं व्यक्ता
 द्वितीयान् ॥ गोडंडिप्रभृतयोमोहवेद्वातदनुमोदनं कृतवं
 तः हेमाद्रिनिर्णयस्यापिमहामारादिविरुद्धत्वेन एतदेवो निर्णयति

राजे

(6A)

मूलत्वं स्पष्टमेव ॥ दिनं च यत्ते माना हुमके श्री प्रयागे गोउदं उप्रभृतयो
ग्रिहिणा रास्त्रार्थविधातुं गता स्त्रीजाधि कुङ्कुम तुर्देशी इनेता मू
सुखाय वैष्णवैरपिसवाले तिप्रसिद्धं दत्यारात्मानुमात्रं प्राप्य इना
स्त्रार्थस्योदयगः कृत लंशुल्यासर्वेषाते वैष्णव विरोधिनो रात्रावे
वनावनास्त्रपत्नायनं कृतवान् ॥ इदमुद्देशं सर्वेषितत्रयतामा
जिकाजानं लिङ्गे तदधिबुधाविनिरूपतु इत्यलमतिपद्मवित्तेन ॥
संमतो यमर्थो विद्वन्तरस्त्रीजाता स्त्रिणः ॥ १ ॥ संमतिरत्रार्थवैष्ण
वमतरस्त्रीसर्वेषामाचार्याणाः ॥ २ ॥ संमतो यमर्थो भद्रोपनामस्त्रप्र
भाकरशास्त्रेणः ॥ ३ ॥ संमतिरुद्देशं सर्वभद्रोषा हृष्यजगन्नार्थवैष्ण
मीरा ॥ संमतिरत्रार्थविद्वन्तरस्त्रीजाता स्त्रिणः ॥ ५ ॥ संमतिरेतद्
थैष्टुप्रोष्टाहृष्यकाहीनधृता स्त्रिणः ॥ ६ ॥ संमतिरत्रार्थविश्वरूपो
पतामक्षवजनापद्मास्त्रिणः ॥ ७ ॥ संमतिरत्रार्थगंगाधरशास्त्रिणः ॥
संमतिरेतदर्थेषु मनेचं करेयुपनामक्षनारायदास्त्रिणः ॥ ९ ॥ संमतिरत्रार्थवै

(7)

८ पाठ इत्तीय गुलजार इरामेणः ॥१०॥ संसाति रेतदधेर्भवीदत्तपांडि
 तानां ॥११॥ संसाति रत्रार्थेऽनंक इरामेणः ॥१२॥ संसाति रत्रार्थेऽनक्षमण
 इरामेणः ॥१३॥ संसाति रत्रार्थेऽनदोषनामक रामिरामेणः ॥१४॥
 संसातो यमर्थः कालीर्णकरपनदा चार्यत्रात्तीयस्य ॥१५॥ संसाति रत्रार्थे
 रक्षपालपंडितस्य ॥६॥ संसाति रेतदधेर्भुगो विद्वास्त्रिणः ॥७॥ संसाति र
 त्रार्थेऽनक्षमीर्णकरपनडितानां ॥८॥ संसाति रत्रार्थेऽगणो इरामास्त्रिणः ॥९॥ सं
 मतो यमर्थेऽनक्षमपंडितस्य ॥१०॥ एवं इरामीर्णकरपंडितानां ॥१॥
 संमनुते; मुमर्थं पंडितदुर्बादन् ॥१॥ संसाति रहुक्ते युपनामक
 नारायण इरामास्त्रिणः ॥२॥ संसाति रहुमणपुरस्त्राचार्यस्य ॥१२॥
 संसातो यमर्थः सर्वज्ञवत्यानां शिष्यपंडितानां अथ यस्यादुपरम्यते इरुते
 जगन्नां धरामानुज इरासप्रयागवर्तीने वामण सीमहुल्के दा
 रघाटकाशीयं प्रालेखमेष्ववाकासकां ॥१०॥
 जाविंदाचार्यसनुवाकद्वयोर्गलिखते छ छ छ

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com